

РЕШЕНИЕ

№ 7590

гр. С., 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА

при участието на секретаря МАРИЯ АТ. ДРАГАНОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА Гражданско дело № 20231110150550 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1, вр. чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба на „Т.С.“ ЕАД срещу П. Д. Ц. и В. Д. Ц. – в лично качество и като наследници на С. Д. Ц. и на Д. П. Ц., с която са предявени кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, с искане за осъждане на ответниците да заплатят на ищеца следните суми: сумата от 2225,79 лв. - цена на доставена от дружеството топлинна енергия за имот с абонатен № 279284, находящ се в гр. С....., за периода от 01.09.2020 г. до 31.03.2023 г., ведно със законната лихва от 12.09.2023 г. до изплащане на вземането, сумата от 514,82 лв. - обезщетение за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 30.08.2023 г., сумата от 5,30 лв. - цена на услуга за дялово разпределение на топлинна енергия за периода от 01.07.2020 г. до 31.08.2021 г., ведно със законната лихва от 12.09.2023 г. до изплащане на вземането, както и сумата от 3,13 лв. - обезщетение за забава върху цената на услугата за дялово разпределение за периода от 01.01.2021 г. до 30.08.2023 г. Сумите се претендират при условията на разделна отговорност както следва: П. Д. Ц. – $\frac{3}{4}$ части и В. Д. Ц. – $\frac{1}{4}$ част.

Ищецът твърди, че ответниците в качеството им на собственици на топлоснабдения имот и наследници на С. Д. Ц. и Д. П. Ц. са били клиенти на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, през исковия период, въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ обвързват потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период до имота на ответниците топлинна енергия, като те не са заплатили дължимата цена, формирана по системата за

дялово разпределение. Твърди, че съгласно приложимите общи условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок след периода, за който се отнася, а като не са сторили това, ответниците са изпаднали в забава, поради което дължат обезщетение за забава върху главницата за топлинна енергия в посочения по-горе размер. Поддържа, че съгласно чл. 139 ЗЕ разпределението на топлинна енергия между клиентите в СЕС се извършва по системата за дялово разпределение при наличието на договор с лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ. Сочи, че в настоящия случай услугата дялово разпределение на топлинна енергия в сградата се извършва от „Б.” ООД на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбите на Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването, за което също се дължи възнаграждение. Ето защо моли за уважаване на предявените иски. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК са подадени отговори от ответниците, с които се твърди, че задълженията са изцяло погасени чрез плащане, за което се представят съответни доказателства. Моли се за отхвърляне на исковете.

С писмена молба от 14.03.2024 г., както и в открито съдебно заседание на 17.04.2024 г., процесуален представител на ищеца признава, че в полза на дружеството е постъпило плащане от длъжниците в общ размер на 3018,11 лв., както и че с извършеното плащане са погасени изцяло вземанията за главници, лихви и държавна такса. Поддържа искането си за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните съобразно разпоредбите на чл. 235 ГПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Предявени са обективно и субективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По исковете с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия между него и ответниците въз основа на твърдяното право на собственост върху имота, че е доставил топлинна енергия в твърдените количества и за ответниците е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер, както и че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата дялово разпределение и че е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение в претендирания размер.

По исковете с правно основание чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на ответниците в забава.

При установяване на тези обстоятелства, в тежест на ответниците е да докажат, че са погасили претендираните вземания.

По делото са безспорни и ненуждаещи се от доказване всички факти, включени във фактическия състав на съдебно предявените вземания, а именно: че ответниците са били през процесния период потребители на топлинна енергия за битови нужди, доставяна до

процесния имот, находящ се в гр. С....., с абонатен № 279284 (в качеството си на съсобственици на имота, включително като наследници на С. Д. Ц. и Д. П. Ц.), че през исковия период до имота е доставена топлинна енергия на посочената в исковата молба стойност, че е извършвана услугата дялово разпределение на топлинна енергия от третото лице - помагач „Б.“ ООД, за което в полза на ищеца се дължи възнаграждение в размер на исковата сума, както и че ответниците са изпаднали в забава за заплащане на главниците съгласно приложимите Общи условия за доставка на топлинна енергия от „Т.С.“ АД на клиенти за битови нужди в гр. С., одобрени с решение № 0У-1/27.06.2016 г. на КЕВР, публикувани във вестник „М.“ от 11.07.2016 г., в сила от 11.08.2016 г., поради което в полза на продавача са възникнали вземания за мораторна лихва в предявените размери и за сочения от него период на забава.

От ответниците е заявено единствено правопогасяващо възражение за плащане на дължимите суми. Съобразно разпоредбата на чл. 235, ал. 3 ГПК съдът следва да зачете релевантните за спора факти, настъпили след предявяване на иска. Едно от съществените правнорелевантни обстоятелства, имащо значение за правилното разрешаване на спора, безспорно е извършеното от ответниците доброволно плащане на исковите суми в хода на исковия процес. В случая задълженията са изцяло погасени чрез плащане в хода на процеса, включително и разноските за държавна такса, което се потвърждава и от приетите като писмени доказателства платежни нареждания от 11.01.2024 г. на стойност 687,26 лв., от 21.02.2024 г. на стойност 2061,78 лв. и от 23.02.2024 г. на стойност 269,07 лв., видно от които ответниците са заплатили в полза на ищеца сумата от 3018,11 лв. Ищецът не оспорва така извършеното плащане и факта, че с него са погасени в пълния им размер начислените за исковия период задължения по партидата на процесния имот, включително законната лихва върху главниците и дължимата по делото държавна такса. С оглед на изложеното, предявените искове следва да се отхвърлят като погасени чрез извършено плащане в хода на процеса.

По разноските:

Предвид обстоятелството, че исковите се отхвърлят поради плащане, извършено в хода на процеса, право на разноси има ищецът, на който следва да се присъди, на основание чл. 78, ал. 1, вр. ал. 8 ГПК, сумата 50 лв. - юрисконсултско възнаграждение при съобразяване на действителната фактическа и правна сложност на делото, както и разясненията на определение № 518 от 03.12.2019 г. по ч. гр. д. № 4461/2019 г. по описа на ВКС, IV г. о. Ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят определеното юрисконсултско възнаграждение при условията на разделна отговорност – П. Ц. – 37,50 лв. и В. Ц. – 12,50 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на

управление: гр. С., ул. „Я.“ № 23 Б, срещу П. Д. Ц., ЕГН *****, с адрес: гр. С....., и В. Д. Ц., ЕГН *****, с адрес: гр. С....., осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответниците да заплатят на ищеца при условията на разделност – П. Д. Ц. – $\frac{3}{4}$ части и В. Д. Ц. – $\frac{1}{4}$ част от следните суми: сумата от **2225,79 лв.** - цена на доставена от дружеството топлинна енергия за имот с абонатен № 279284, находящ се в гр. С....., за периода от 01.09.2020 г. до 31.03.2023 г., ведно със законната лихва от 12.09.2023 г. до изплащане на вземането, сумата от **514,82 лв.** - обезщетение за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 30.08.2023 г., сумата от **5,30 лв.** - цена на услуга за дялово разпределение на топлинна енергия за периода от 01.07.2020 г. до 31.08.2021 г., ведно със законната лихва от 12.09.2023 г. до изплащане на вземането, както и сумата от **3,13 лв.** - обезщетение за забава върху цената на услугата за дялово разпределение за периода от 01.01.2021 г. до 30.08.2023 г., като погасени чрез плащане в хода на процеса.

ОСЪЖДА П. Д. Ц., ЕГН *****, с адрес: гр. С....., и В. Д. Ц., ЕГН *****, с адрес: гр. С....., да заплатят на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Я.“ № 23Б, на основание чл. 78, ал. 1, вр. ал. 8 ГПК сумата от **общо 50 лв.** (П. Д. Ц. – 37,50 лв. и В. Д. Ц. – 12,50 лв.) - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на трето лице - помагач на страната на ищеца – „Б.“ ООД.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____